

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/68/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323201773
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4323201773.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Lenky Konštiakovej, v spore žalobcu: Okresné stavebné bytové družstvo Levice v skratke OSBD Levice, Levice, Ku Bratke 3, IČO: 00 171 590, zastúpeného advokátkou Mgr. Renátou Mészáros, Levice, Nám. hrdinov 7-8, proti žalovanému: A. B., nar. X. XXXXXXXXX XXXX, C., D. XX, zastúpený JUDr. Tomášom Jamrichom, Moravská 784/35, Vráble, o zaplatenie 221,90 eura s príslušenstvom, o späťvzatie žaloby žalobcom - po odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 16C/34/2023-360 zo dňa 19. januára 2024 (a po uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/172/2024 zo dňa 17. júla 2025), takto

rozhodol:

Odvolací súd späťvzatie žaloby p r i p ú š ť a , napadnutý rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 16C/34/2023-360 zo dňa 19. januára 2024 z r u š u j e a konanie v spore z a s t a v u j e .

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% a n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného a dovolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Levice dňa 18.05.2023 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 221,90 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z uvedenej sumy istiny od 01.06.2021 až do zaplatenia a jemu priznal náhradu trov konania.

2. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Levice ako súd prvej inštancie v spore takto rozhodol:

I. Súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamietal.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 219,62 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 219,62 eura od 04.06.2021 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietala.

IV. Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,94 %.

3. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadol len žalovaný, domáhajúci sa jeho zmeny tak, aby odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100%, teda podľa obsahu odvolania odvolanie smerovalo proti výrokom II. a IV. napadnutého rozsudku, poukazujúc na odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Ako odvolacie dôvody uviedol to, že konajúci súd napriek jeho procesnej obrane žalované

nároky rovnako ako žalobca odvodzoval od neschválenej zmluvy o výkone správy údajne prijatej na schôdzi vlastníkov dňa 27.11.2007, avšak k uvedenej schôdzi vôbec neprišlo, pričom tiež v tomto konaní absolútne odignoroval jeho úplne nové dôkazy, ktoré sa v iných konaniach (11C/99/2015 a 9C/170/2014) nenachádzali a teda súdy z nich v tom čase vychádzať nemohli, čím svoje rozhodnutie zaťažil podstatnou vadou, pokiaľ v tejto podstatnej otázke vychádzal z iných súdnych konaní, avšak s iným dôkazným stavom.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozsudkom č. k. 8Co/30/2024-479 zo dňa 18. júla 2024 (právoplatným 09.09.2024) o odvolaní žalovaného takto rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o uložení povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 219,62 eura spolu s označeným úrokom z omeškania (výrok II.) a vo výroku o priznaní nároku žalobcovi voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 97,94% (výrok IV.) potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého nároku rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie.

5. Na základe podaného dovolania žalovaného proti zhora uvedenému rozsudku odvolacieho súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uznesením 4Cdo/172/2024 zo dňa 17. júla 2025 (právoplatným 14.8.2025) rozsudok Krajského súdu v Nitre z 18. júla 2024 sp. zn. 8Co/30/2024 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Nitre na ďalšie konanie, keď konštatoval to, že súdne konanie, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo, je od začiatku postihnuté procesnou vadou plnomocenstva žalobcu pre advokáta z dôvodu jeho nepodpísania aspoň dvomi členmi predstavenstva, keď absencia riadneho splnomocnenia je vždy odstrániteľným nedostatkom procesnej podmienky, ktorý od súdu vyžaduje uskutočnenie vhodných opatrení podľa § 161 ods. 3 CSP (Civilný sporový poriadok – zákon č. 160/2015 Z. z.), keď pri neodstránení tohto nedostatku súd konanie zastaví.

6. V dôsledku uvedeného rozhodnutia sa spor opätovne dostal do štádia odvolacieho konania na rozhodnutie o odvolaní žalovaného proti zhora označenému rozsudku súdu prvej inštancie.

7. Po doručení rozhodnutia dovolacieho súdu stranám sporu uskutočnil odvolací súd výzvu žalobcovi na odstránenie (odstrániteľnej) procesnej vady predloženého plnomocenstva predložením riadneho plnomocenstva, resp. žaloby podpísanej oprávnenými osobami v lehote 10 dní, v ktorej prípadne mohol predložiť svoje procesné návrhy. Podaniami doručenými odvolaciemu súdu dňa 29.10.2025 a 31.10.2025 žalobca odvolaciemu súdu doložil originál (novej) plnej moci udelenej žalobcom dňa 21.10.2025 (opätovne) advokátke Mgr. Renáte Mészáros, so sídlom Námestie Hrdinov 7-8, Levice, keď uvedená advokátka tiež v mene žalobcu učinila späťvzatie žaloby v celom rozsahu, nakoľko žalovaný po podaní žaloby uhradil žalovanú istinu spolu s príslušenstvom, čím sa predmet sporu stal bezpredmetný. Navrhla zastavenie konania podľa § 96 ods. 1 CSP a zároveň priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%. K uvedenému úkonu pripojila oznámenie žalobcu zo dňa 28.10.2025 jej adresované, kde jej oznámil žalobca zaplatenie sumy žalovaným vo výške 254,70 eura, z toho istina 219,62 eura a úroky z omeškania 35,08 eura, kedy požiadal o úplné späťvzatie žaloby na celú istinu aj s príslušenstvom. Rovnako bol pripojený „osobný účet žalovaného“ za obdobie od 01.12.2023 do 30.11.2024 u žalobcu, z ktorého platba 254,70 eura vyplýva dňa 11.09.2024.

8. Odvolací súd uvedené podanie žalobcu s prílohami zaslal na vyjadrenie v lehote 10 dní žalovanému (a tiež obom jeho právnym zástupcom, z pôvodného konania ako aj pre dovolacie konanie). Žalobca po prevzatí výzvy dňa 17.11.2025 vo vyjadrení zo dňa 18.11.2025 odvolaciemu súdu oznámil svoje stanovisko na výzvu súdu, v ktorom uviedol, že s dodatočným doplnením plnej moci na podanie žaloby nesúhlasí, keď tiež nesúhlasí so späťvzatím žaloby. Plnomocenstvo malo byť doplnené pred meritórnym rozhodnutím súdov a nie až po jeho dovolaní na Najvyšší súd SR, ktorý rozsudky prvostupňového a odvolacieho súdu zrušil pre procesné pochybenia. On uvedenú sumu označenú v späťvzátí žaloby nezaplatil dobrovoľne, ale na základe protiprávných rozsudkov. Ani jedno plnomocenstvo v žiadnej žalobe, ktoré žaloby na neho žalobca podával, právoplatne udelené nebolo. V žalobe vedenej pod sp. zn. 7C/25/2017 na OS Levice sa mu súčasná právna zástupkyňa žalobcu Mgr. Renáta Mészáros vyjadrila, že po právoplatných rozsudkoch sa už následky chýbajúceho oprávnenia konať za žalobcu zvrátiť nedajú, toto jej vyjadrenie zo dňa 30.06.2025 v prílohe pripojil. Okrem uvedeného k zamietnutiu

žaloby by bol podľa jeho názoru ešte dôležitejší ten fakt, že žalobca na neho podával žaloby na základe sfaľovaného uznesenia z nekonanej schôdze, ktorá bola zvolaná na 27.11.2007, na ktorej sa mala schvaľovať zmluva o výkone správy; na sfaľované uznesenie súd upozorňoval. Žiada preto, aby boli protiprávne rozsudky zrušené, aby mu boli uhradené všetky trovy konania od prvostupňového súdu až po podanie na Najvyšší súd SR. Pôvodný právny zástupca žalovaného vo vyjadrení rovnako so späťvzatím žaloby nesúhlasil (z dôvodov, že žalovaný ním zaplatenú sumu nezaplatil dobrovoľne, že žalobca vykonal späťvzatie žaloby len „pod ťarchou“ rozhodnutí dovolacieho a ústavného súdu, že „dôvodnosť“ žaloby bola založená na výmysloch a klamstvách a súd by mal dať na ne konečne v rozsudku odpoveď, že zmluva o výkone správy - od ktorej žalobca svoj nárok odvíja - nemohla byť pre nekonanie schôdze dňa 27.11.2007 vôbec schválená a preto ani prekluzívna lehota v § 14 ods.4 zákona 182/1993 nemohla začať vôbec plynúť a súdy v tejto otázke neprípustným spôsobom žalobcu zbavili dôkazného bremena a s jeho procesnou obranou sa nevysporiadali, že na strane žalobcu od počiatku sporu chýbalo oprávnenie pre osobu za neho konajúcu a jeho plnomocenstvo zo dňa 21.10.2025 vadu podania žaloby neodstránilo a teda túto vadu mal jednoznačne negatívne znášať jedine žalobca a že teda neplatnosť splnomocnenia nemohla byť zhojená dodatočným schválením) a žiadal v spore pokračovať tak, aby bola žaloba zamietnutá a aby jemu bola priznaná náhrada trov konania.

9. Podľa ustanovenia § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

10. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví (§ 370 ods. 2 CSP).

11. Dispozičný princíp je základným princípom civilného sporového konania vychádzajúci z toho, že žalobca je pánom sporu a je teda na ňom, či bude tiež ním začatý spor ukončený. Vôľa žalobcu dosiahnuť zastavenie konania prostredníctvom inštitútu späťvzatia žaloby je však limitovaná dvomi skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov na strane žalovanej strany sporu, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov v konaní nesie žalovaný. Súd je povinný súhlas žalovaného skúmať a následne prípadný nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby posúdiť, keď posúdenie dôvodnosti nesúhlasu žalovaného so späťvzatím žaloby je výlučne vecou voľnej úvahy súdu. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu vážne dôvody, zákon túto otázku nerieši, toto posudzovanie je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu, tieto úsudky však nesmú byť svojvoľné. V zásade nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby nemôže byť dôvodný vtedy, keď už žalobcovi poskytol peňažné plnenie uplatnené žalobou alebo žalobcovi vydal vec tvoriacu predmet sporu. Nesúhlas žalovaného môže byť dôvodným v prípadoch, ak by sa už žalovaný sám (v prípade zastavenia konania) nemohol domáhať rozhodnutia o jeho hmotnoprávnom nároku, respektíve by došlo k zániku jeho nároku vyplývajúceho z hmotného práva. Dôvod svojho nesúhlasu so späťvzatím žaloby musí v konaní tvrdiť a preukázať žalovaný, jeho posúdenie vyžaduje náležitú mieru objektivizácie zo strany súdu a zohľadnenie hypotézy, či by ktokoľvek v právnom postavení žalovaného mohol opodstatnene považovať prezentovaný dôvod nesúhlasu so späťvzatím žaloby za závažný. Samotné subjektívne presvedčenie žalovaného o vážnosti ním uvedeného dôvodu bez ďalšieho na nepripustenie späťvzatia nepostačuje.

12. Bezdôvodným obohatením sa môže stať aj plnenie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené. Podľa judikátu R 74/2019 „Ten, komu bolo plnené na základe rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené alebo stratilo podľa procesných predpisov účinky, sa bezdôvodne obohacuje len vtedy, ak právny dôvod plnenia reálne nespočíval v hmotnom práve. Ak právny dôvod plnenia podľa hmotného práva tu bol, potom trvá ďalej, bez ohľadu na to, či právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, ktoré toto právo iba deklarovalo, bolo či nebolo zrušené alebo stratilo svoju účinnosť“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/85/2013 zo dňa 9. apríla 2014). Ak sa teda potom prípadne domáha vrátenia plnenia ten, kto plnil povinnosť uloženú mu súdom, závisí dôvodnosť jeho návrhu na splnenie povinnosti vrátiť plnenie (žalobcom) od toho, či právny dôvod jeho plnenia spočíval na reálne existujúcom hmotnoprávnom základe.

13. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec – doplnenie plnomocnenia a späťvzatie žaloby žalobcom v celom rozsahu a dospel k záveru, že v zmysle ustanovenia § 370 ods. 2 CSP je dôvodné pripustenie späťvzatia žaloby, s ohľadom na čo potom napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie – napadnutý rozsudok zrušil a konanie v spore zastavil, keď súčasne rozhodol aj o trovách

strán sporu voči sebe navzájom. Zhora uvedený nesúhlas žalovaného a jeho zástupcu s odstránením procesnej vady predložením plnomocenstva žalobcu a tiež ich nesúhlas so späťvzatím žaloby vzhľadom na odvolací súd nedôvodným a teda nespôsobilým na to, aby späťvzatie žaloby a odstránenie procesnej vady nepripustil. K možnosti (prípustnosti) doplnenia (riadneho) plnomocenstva odvolací súd poukazuje na argumentáciu uvedenú v (zhora uvedenom) uznesení dovolacieho súdu, ktorý konštatoval toto procesné pochybenie ako odstrániteľné. Čo sa týka nesúhlasu so späťvzatím žaloby po vydaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že pri zaplatení žalobcom v spore uplatnených nárokov žalovaným po právoplatnosti zhora uvedeného rozsudku dovolacieho súdu je zo strany žalobcu opodstatneným jeho späťvzatie žaloby (z ním uvádzaného) dôvodu zániku ním uplatňovaných práv, keď v ďalšom priebehu sporu by uvedená skutočnosť (plnení žalovaného) bez ďalšieho viedla k jeho procesnému neúspechu v spore - k zamietnutiu jeho žaloby. Zamietnutím žaloby žalobcu primárne z dôvodu splnenia (uplatnených) nárokov žalobcu žalovaným po začatí sporu by sa už (aj z dôvodu hospodárnosti konania) existencia v žalobe uplatneného hmotnoprávneho nároku (neriešila a) nevyriešila – či bol daný dôvod plnenia žalovaným, keď zamietnutie žaloby žalovanému nevyhnutne nezabezpečí ani navrátenie mu žalobcom prijatého plnenia (ako možného bezdôvodného obohatenia), nakoľko by súd povinnosť žalobcovi vrátiť (prijaté) plnenia neukladal. Otázkou neexistencie nároku žalobcu na v spore uplatnené nároky a nároky žalovaného na vrátenie mu plnení zaplatených žalobcom (ako bezdôvodného obohatenia žalobcu) je možné riešiť (a získaním titulu dosiahnuť) len v spore vyvolanom žalovaným (v postavení žalobcu) proti žalobcovi (v postavení žalovaného), keď zastavenie konania v tomto spore nebude mať vplyv na zhoršenie postavenie žalovaného v takomto spore.

14. Čo sa týka nároku na náhradu trov konaní (daného u trov všetkých konaní podľa celkového výsledku sporu) mal odvolací súd za to, že z procesného hľadiska úspech v spore svedčí po plnení žalovaného počas sporu žalobcovi, teda v zásade nárok na ich náhradu podľa § 256 ods. 1 CSP patrí žalobcovi, avšak vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce vo výsledku (dôsledku) dovolacieho konania žalobcovi výnimočne nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, rovnako ako už plnené trovy prvoinštančného konania, a teda priznal mu len ním požadovaný nárok na náhradu trov dovolacieho konania zo späťvzatia žaloby, v ktorom si žalobca nárok na náhradu trov iného konania ani neuplatnil.

15. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu dovolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).